HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

שמע אביה והפר לה. בו ביום ולא הספיק הבעל לשמוע שיפר לה עד שמת חוזר (ה) ומיפר חלקו של בעל ואין צריך להפר חלקו הוא"ל וכבר הפר: **ב"ה אומרים אין יכול להפר.** חלקו של בעל בנדר אח"כ חוזר ומיפר חלקו עמו משום דסבירא להו מקלים (ב) היכא דהפר חד בלא חבריה ואכתי הוי הנדר שלם אלא שאין מיסורא חמור כבתחלה וכיון דאכתי הנדר שלם הוא מיבעי ליה לבטל חלקו וחלק הבעל דנתרוקנה רשותו לו: **וכיון שמאי סברי מיגו קא גייז.** כי קדם האב והפר חלקו אתכו לשניים ונתבטל חציו ועדיין חציו קיים וכשמיפר עכשיו חלקו של בעל הוי שלו מופר: **ש"מ.** דתנאי היא ומקלש קלים בכיא הלכ: **יש שאלה בהקם.** שאם קיימו לה נדרה האב והאלוס ונשאלו על הקמתן מהו מי יש שאלה ויכולין להפר לה או לא: **יש שאלה בהפר.** היכא דקיים האחד והיפר האחד יכול האחר לשאול על הקמתו במקום שהפר כבר השני והוי מופר (ג): עניין אחר **יש שאלה בהפר.** כלו' אח"ל יש שאלה בהקם מי הוי מופר הנדר באותה שאלה דהקמה דאין צריך לומר לה (ד) בהפרתו או אין שאלה בהפר דלא הוי מופר אח"כ מפר לה בעל או האב לאחר שנשאל בבאותה שאלה דהקמה לא הוי מופר לה: **ת"ש נשאלין על ההקם.** לגישנא קמא נשאלין על ההקם ומותרין להפר לה: **ואין נשאלין על ההפר.** דהיכא דקיים אחד והפר אחד אין נשאל (ה) אלא או כולו בשאלה או כולו בהפרה בעינן. ולגישנא בתרא נשאלין על ההקם ומותרין להפר לה אח"כ ואין נשאלין על ההפר דאין הנדר מופר במה שמתיר החכם לבטל ההקמה אח"כ מיפר לה בעל או האב ואח"כ הלך ונשאל עליו לחכם והתירו החכם (ו) מי אמרינן דכיון שקיים את הנדר שוב אין נשאלין עליו ולא הוי שאלה מעליא או דלמא כיון שהתירו חכם בטלה הקמתו ובטל הנדר: **אמ"ל יש שאלה בהקם יש (לה) שאלה בהפר.** כלומר במקום הפר שאם שמע את נדרה ולא רצה להפר אלא הלך ונשאל בו ביום על אותו נדר לחכם מאי מי אמרינן הואיל אם היא הולכת לחכם ונשאלת לו שיהא מתירה דהא לדברי הכל אם נשאלת לחכם יכול להתיר לה הכא נמי אם נשאל האב לחכם על נדר בתו יהא מותר הואיל ואי בעי מצי מיפר: **ת"ש דאמר רבי יוחנן נשאלין על ההקם.** באותו עניין שפירשתי ואין נשאלין על ההפר כמו כן: **קיים ליבי קיים ליבי.** תרי זימני ונשאל על הקמה ראשונה ובטלה: **מהו.** כלומר הקמה שניה דלא נשאל עליה בטלה באותה שאלה אי לא: **ת"ש דאמר רבא.** בפ' ואלו מותרין (לעיל יח.) (ו) שבועה שלא אוכל שבועה כו' דאמר רבא אם נשאל על הראשונה שניה חלה עליו ה"נ אם נשאל על הקמה ראשונה שניה חלה עליו: **אמר קיים ליבי והדר אמר מופר ליבי.** בתוך כדי דבור ובלשון הזה אמר בתוך כדי דבור ראשון ולא תיחול הקמה אח"כ חלה הפרה מהו מי בטל ההקמה וקיים הפרה אי לא:

ת"ש

לקמאי ז"ל מילי דלא נהירי ומשום הכי מפרשנא בה מאי דאיתחזי לי. לרבה פשיטא ליה דהקמה לא חיילא דממ"נ אי הפרה חיילא הקמה לא חיילא דנהי דלקמן (דף ע.) מספקא לן קיים ליבי שעה ומופר ליבי שעה אי חיילי תרוייהו או לא שאני התם שנתן קצבה להקמה והפרה אבל

שמע אביה והפר לה ולא הספיק הבעל לשמוע עד שמת חוזר האב ומפר חלקו של בעל. האי דקתני חוזר לא שיחזור להפר מה שהפר כבר דהיינו חלקו של אב אלא להכי תני חוזר משום שכבר הפר חלקו ועכשיו חוזר ומיפר חלקו של בעל ובהכי סגי ואין צריך שיחזור ויפר חלק עצמו משום דכיון דאיהו לא מת אע"ג דמית ליה בעל לא בטלה הפרה דאב: **אמר רבי נתן הן הן דברי ב"ש.** דקסברי דיכול האב להפר בכי האי גוונא ובהפרת חלקו של בעל בלחוד סגי משום דהפרה דאב כיון דלא מת לא אבטילא לה: **אבל בה"א אין יכול להפר כלל.** ואפי' חוזר ומפר חלקו וחלק הבעל. וקא יהבינן טעמא משום דלב"ש מיגז גייז כשהפר האב תחלה הפר חלקו בלבד וחלק הבעל לא נגרע כלל אלא עדיין הוא קיים לגמרי וחשוב הוא להוריש לאב ולב"ה מקלש קלים כשהפר האב חלקו נגרע חלקו של בעל ואינו חשוב להוריש לאב דכיון דאב אכתי איתיה הפרה דידיה לא בטלה לה ואכתי נדרא בקלישותיה קאי וכיון דקלים ליה חלקו של בעל לא מצי מפר אב. מיהו הני מילי בשלא נתארסה לאחר אבל נתארסה לאחר בו ביום אביה ובעלה האחרון מפירין נדריה כדתניא לקמן (דף עא.) וכמו שנפרש עלה דהיא בס"ד. הדין הוא פירושא דהאי שמעתא דסמכא דעתין עליוה וחזינא לרבנן טובא מילי דלא נהירי ולא ברירי לן ולא חייסינא למכתביהו: **בעי רבה יש שאלה בהקם.** אם קיים הנדר ונשאל בו ביום על ההקם מי מצי מפר בו ביום או לא אבל למחר פשיטא דלא מצי מפר דלא גרע משתיקה: **ואם"ל יש שאלה בהקם יש שאלה בהפר או אין שאלה.** נראה בעיני דלפי על גב דבהפר לא שייך שאלה דבשלמא הקם כעין נדרא הוא אבל הפרה לא אפילו הכי מבעיא לן אי יש שאלה בהפר משום דהפרה והקמה איתקוש להדדי וכדאמרי' לקמן (עו:) שאני הכא דאמר קראי' אישה יקימנו ואישה יפרנו את שבא לכלל הקם בא לכלל הפר לא בא לכלל הקם לא בא לכלל הפר ומשום הכי בעי אמ"ל דיש שאלה בהקם בהפר מהו מי אמרינן נהי דלא שייכא ביה שאלה אפילו הכי אמרינן דיש שאלה ^ דאיתקושי איתקוש או דלמא למילתא דהפרה דלא חזיא ליה לא איתקוש. ומסקינן מדרבי יוחנן דלענין שאלה לא איתקוש: **בעי רבה קיים ליבי קיים ליבי ונשאל על הקמה ראשונה מהו.** מי אמרינן כיון דבעידנא דאפיק הקמה שניה מפומיה לא חיילא תו לא חיילא או דלמא נהי דבההיא שעתא לא חיילא היינו משום דבההיא שעתא איתא להקמה קמייתא דלא שבקה ליה לבתרייתא למילחל אבל כי איתשיל אקמייתא משכחא בתרייתא רווחא וחיילא: **ת"ש דאמר רבא אם נשאל על הראשונה שניה חלה עליו.** לעיל בפרק ואלו מותרין (דף יח.) אמר רבא אמתניתין דשבועה שלא אוכל שבועה שלא אוכל. והכא נמי כי מתשיל אהקמה קמייתא שניה חלה עליו: **בעי רבה קיים ליבי ומופר ליבי ולא איחול הקמה אלא אם כן חלה הפרה מהו.** חזינא בהך בעיא ובמאי דפשטינן בה דאמר ז"ל מילי דלא נהירי ומשום הכי מפרשנא בה מאי דאיתחזי לי. לרבה פשיטא ליה דהקמה לא חיילא דממ"נ אי הפרה חיילא הקמה לא חיילא דנהי דלקמן (דף ע.) מספקא לן קיים ליבי שעה ומופר ליבי שעה אי חיילי תרוייהו או לא שאני התם שנתן קצבה להקמה והפרה

אבל

אמר רבי נתן הן הן דברי ב"ש. אלהך סיפא קאי ובה"א אינו יכול להפר האב ש"מ לב"ש מיגז גייז אב שמיפר חלקו וחלק הבעל כדקאי הלכך הוריש לאב וב"ה סברי מיקלש קלים בהפרה לאב ונדר גרוע הוא הלכך אין יכול הבעל להורישו לאב דהכי נמי מיגז גייז לא יפלו לבעל וי"מ דב"ש פליגי נמי אריש הפר הבעל ומת דאמר דמפר וב"ה אומרים אינו יכול להפר כיון דהפר בעל מיקלש קלים [ונתגרע] הנדר ולא יועיל להתבטל ע"י הפרה דאב גרידא ולב"ש מיגז גייז ונשאר נדר חשוב ומועיל לבטלו הפרה דאב ויכול להיות דלא פליגי ברישא

אבל בה"ה סברי מקלישא קלישא. וכיון דלא אפשר דנשאר חלק הבעל שלם אין בו כדי להורישו לאב ולא תפסה בה זכיה ואין האב יכול להפר חלק הבעל ואע"ג דנתבטלה הפרת האב כיון שלא הפר הבעל מ"מ מיד כשהפר האב מקלש קלים חלק הבעל אבל ברישא דבריית' היכא דהפר הבעל ומת דנתרוקנה רשות לאב ומפר לכל ולא אמרינן מיד שהפר הבעל מקלש קלים חלק האב ושוב אין לו הפרה [כשמת] הבעל דדוקא היכא דמקלש קלים חלק הבעל על ידי הפרת האב אין האב יכול לזכות בו אבל ברישא שהאב קיים יכול הוא להפר חלקו אף על גב דמקלש קלים ואגב זה נמי מפר חלק הבעל: יש שאלה בהקם. אם אמר לה קיים ליבי ונשאל לחכם על הקמתו מהניא ליה הפרה או לא אם אמרינן הא דכתיב ביה לא יחל דברו ולכשיבא אבל אחרים מוחלין לו אבל קיום נדר של אשתו לא אם לא דלמא קיום נדר כנדר דמיא: יש שאלה בהפר או לא. מי אמרינן כיון דיש שאלה בהקם הוא הדין נמי בהפר ואם הפר לה ונשאל לחכם על הפרתו חזר הנדר לקדמותו או דלמא נהי דיש שאלה להקם היינו משום דקיום נדר כנדר דמי אבל הפרה אין לה שאלה: קיים ליבי קיים ליבי שני פעמים. ונשאל על הראשונה מהו מי אמרינן השני כמאן דליתיה דמי כי כבר נתקיים הנדר על ידי הראשון או דלמא השתא ונשאל על הראשון אל תשני ולכך גם עליו: **ת"ש דאמר רבא אם נשאל על הראשונה שניה חלה עליו.** רבא אמרה למילתיה אהא דתנן בפ"ג דשבועות (דף כז:) (ה) שבועה שלא אוכל שבועה שלא אוכל ואכל אינו חייב אלא אחת משום דאין שבועה חלה על שבועה ואמר רבא אם נשאל על הראשונה חייב

על השניה משום דשניה מתלה תליא וקיימא ולכי משכחת רווחא חיילא והוא הדין קיים ליבי קיים ליבי דשני חל לכי מתשיל על הראשון: קיים ליבי ומופר ליבי ולא תחול הקמה אלא אם כן תחול הפרה מהו. ודאי אם אמר קיים ליבי ומופר ליבי ולא אמר לא תחול הקמה אלא אם כן תחול הפרה פשיטא דחלה הקמה שאמר בתחלה ושוב לא תחול הפרה ואפילו לרבי יוסי דאמר אף בנפסח וחלו תרוייהו הני מילי גבי עולה ושלמים דיכולין לחול שניהם אף זה אחר זה להביא בדמיו עולה ושלמים אבל הכא דאי אפשר לחול זה אחר זה כיון דחל הראשון לא תחול אחריו שני:

שמע אביה והפר לה ולא הספיק הבעל לשמוע עד שמת חוזר האב ומפר חלקו של בעל (ה) **א"ר נתן הן הן דברי ב"ש ב"ה אומרים** א **אין יכול להפר ש"מ לב"ש מיגז גייז לב"ה מקלש קליש** ב **ש"מ בעי רבא יש שאלה בהקם או אין שאלה בהקם** א] **את"ל יש שאלה בהקם יש שאלה בהפר או אין שאלה בהפר ת"ש** ג) **דא"ר יוחנן** ג **נשאלין על ההקם ואין נשאלין על ההפר בעי רבה קיים ליבי קיים ליבי ונשאל על הקמה ראשונה מהו ת"ש** ג) **דאמר רבא** ד **אם נשאל על הראשונה שניה חלה עליו תיחול הקמה אא"כ חלה הפרה מהו**

תא

בטלה לה ואכתי נדרא בקלישותיה קאי וכיון דקלים ליה חלקו של בעל לא מצי מפר אב. מיהו הני מילי בשלא נתארסה לאחר אבל נתארסה לאחר בו ביום אביה ובעלה האחרון מפירין נדריה כדתניא לקמן (דף עא.) וכמו שנפרש עלה דהיא בס"ד. הדין הוא פירושא דהאי שמעתא דסמכא דעתין עליוה וחזינא לרבנן טובא מילי דלא נהירי ולא ברירי לן ולא חייסינא למכתביהו: **בעי רבה יש שאלה בהקם.** אם קיים הנדר ונשאל בו ביום על ההקם מי מצי מפר בו ביום או לא אבל למחר פשיטא דלא מצי מפר דלא גרע משתיקה: **ואם"ל יש שאלה בהקם יש שאלה בהפר או אין שאלה.** נראה בעיני דלפי על גב דבהפר לא שייך שאלה דבשלמא הקם כעין נדרא הוא אבל הפרה לא אפילו הכי מבעיא לן אי יש שאלה בהפר משום דהפרה והקמה איתקוש להדדי וכדאמרי' לקמן (עו:) שאני הכא דאמר קראי' אישה יקימנו ואישה יפרנו את שבא לכלל הקם בא לכלל הפר לא בא לכלל הקם לא בא לכלל הפר ומשום הכי בעי אמ"ל דיש שאלה בהקם בהפר מהו מי אמרינן נהי דלא שייכא ביה שאלה אפילו הכי אמרינן דיש שאלה ^ דאיתקושי איתקוש או דלמא למילתא דהפרה דלא חזיא ליה לא איתקוש. ומסקינן מדרבי יוחנן דלענין שאלה לא איתקוש: **בעי רבה קיים ליבי קיים ליבי ונשאל על הקמה ראשונה מהו.** מי אמרינן כיון דבעידנא דאפיק הקמה שניה מפומיה לא חיילא תו לא חיילא או דלמא נהי דבההיא שעתא לא חיילא היינו משום דבההיא שעתא איתא להקמה קמייתא דלא שבקה ליה לבתרייתא למילחל אבל כי איתשיל אקמייתא משכחא בתרייתא רווחא וחיילא: **ת"ש דאמר רבא אם נשאל על הראשונה שניה חלה עליו.** לעיל בפרק ואלו מותרין (דף יח.) אמר רבא אמתניתין דשבועה שלא אוכל שבועה שלא אוכל. והכא נמי כי מתשיל אהקמה קמייתא שניה חלה עליו: **בעי רבה קיים ליבי ומופר ליבי ולא איחול הקמה אלא אם כן חלה הפרה מהו.** חזינא בהך בעיא ובמאי דפשטינן בה דאמר ז"ל מילי דלא נהירי ומשום הכי מפרשנא בה מאי דאיתחזי לי. לרבה פשיטא ליה דהקמה לא חיילא דממ"נ אי הפרה חיילא הקמה לא חיילא דנהי דלקמן (דף ע.) מספקא לן קיים ליבי שעה ומופר ליבי שעה אי חיילי תרוייהו או לא שאני התם שנתן קצבה להקמה והפרה

אבל

משום דהפרת הבעל נתבטל לפי שאינו קיים בשעת הפרת האב אי נמי שבתחלה לא הפר האב מתוך שחלקו קיים יפר לו חלק הבעל: יש שאלה בהקם. אם הקים הבעל ונשאל לחכם מהו שיוכל הבעל לבפר וכו' ביום מיירי דאי ביום של אחריו לא מועיל השאלה דמוקם [הנדר] לעולם [וכ"ש] כיון דקיים: יש שאלה בהפר. אם נשאל על הפרתו מי אמרינן שהנדר חזר לאיתנו או לא: ת"ש [דאמר ר"י] נשאלים על ההקם ואין נשאלים על ההפר: בעי רבה קיים ליבי ונשאל על הקמה ראשונה מהו. מי אמר דיכול לבפר לפי דהקמה שניה אינה כלום שהרי לא חלתה על הראשון או דלמא כי משכחת רווחא חיילא: ת"ש [דאמר רבא אם] נשאל על הראשונה כשנפנש ב' שבועות שלא יאכל ככר זה שבועה שניה לא חלתה מיד ומשנפנש ועומד מהראשונה שניה חלה עליו דכי משכח רווחא חיילא וה"נ כי משכח רווחא חיילא: קיים ליבי מופר ליבי ולא איחול הקמה עד דחיילא הפרה מהו. מי חיילא בתרא או קמא אבל לא מבעיא ליה [אם אמר] קיים ליבי ומופר ליבי ולא אמר לא תיחול הקמה עד למחר וכו' דהא ודאי הקמה שאמר תחלה חלה ולא הפרה ולא מיבעי למ"ד תפוס לשון ראשון אלא אפילו לרבי יוסי דאמר אף בנמר דבריו אדם נתפס וחולי תרוייהו גבי תמורת עולה ותמורת שלמים (תמורה דף כה:) היינו דוקא התם דיכולין לקיים שניהם אף זה אחר זה להביא בדמי חציה עולה ושלמים אבל הכא דאי אפשר לחול זה אחר זה כיון דחל הראשון לא תחול אחריו שני:

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה שמע אביה וכו' אחר האב ומיפר חלקו: (ב) ד"ה ב"ה אומרים וכו' מקלים קליש היכא דהפר וכו' שאין איסור תמור כל"ל והל"ל עס ד"ה וב"ש וד"ה ש"מ: (ג) ד"ה יש שאלה וכו' והוי מופר או לא הס"ד וי"ב ע"ל סוף הפרק פי' בע"ח ע"ש דף עט: (ד) ד"ה תו בהפר אי אין שאלה: (ה) ד"ה ואין נשאלין וכו' אין נשאל על הקמתו אלא או כולו בקיום אי כולו (בהפרה) תו"מ וי"ב ס"ל בשאלה: (ו) ד"ה ע"ל יש שאלה בהיקם וכו' עליו לחכם והתירו החכם מאי מי אמרינן דכיון וכו' מלי מיפר או לא הס"ד: (ז) ד"ה ת"ש דאמר וכו' מותרין אהא דתנן שבועה שלא וכו' ואמר רבא:

גליון הש"ם

בר"ן ד"ה בעי רבה וכו' דאיתקושי איתקוש. עיין בר"ן לקמן דף פו ע"ב ד"ה למיימרא:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] גמ' יש שאלה בהקם אי אין שאלה בהקם. נ"ב עמ"ש על הגליון לעיל דף סז ע"א ודו"ק:

פירוש הרא"ש

שמע אביה והפר לה ולא הספיק הבעל לשמוע עד שמת חוזר האב ומפר חלקו של בעל. כך לא שמענו מרישא דכיון דהפר האב בחיי הבעל ולא הותרה נאותה הפרה שוב לא תועיל הפרתו דלא מצינו שתי הפרות באיש אחד קמ"ל: הן הן דברי ב"ש. דסבירא להו מיגז גייז וכשהפר האב נשאר חלק הבעל אלא באיקורו וחזר בו האב ומפר חלקו של בעל: **אבל ב"ה** סברי מקליש קליש. וכיון דלא אפשר דנשאר חלק הבעל שלם אין בו כדי להורישו לאב ולא תפסה בה זכיה ואין האב יכול להפר חלק הבעל ואע"ג דנתבטלה הפרת האב כיון שלא הפר הבעל מ"מ מיד כשהפר האב מקלש קלים חלק הבעל אבל ברישא דבריית' היכא דהפר הבעל ומת דנתרוקנה רשות לאב ומפר לכל ולא אמרינן מיד שהפר הבעל מקלש קלים חלק האב ושוב אין לו הפרה [כשמת] הבעל דדוקא היכא דמקלש קלים חלק הבעל על ידי הפרת האב אין האב יכול לזכות בו אבל ברישא שהאב קיים יכול הוא להפר חלקו אף על גב דמקלש קלים ואגב זה נמי מפר חלק הבעל: **יש שאלה בהקם.** אם אמר לה קיים ליבי ונשאל לחכם על הקמתו מהניא ליה הפרה או לא אם אמרינן הא דכתיב ביה לא יחל דברו ולכשיבא אבל אחרים מוחלין לו אבל קיום נדר של אשתו לא אם לא דלמא קיום נדר כנדר דמיא: **יש שאלה בהפר או לא.** מי אמרינן כיון דיש שאלה בהקם הוא הדין נמי בהפר ואם הפר לה ונשאל לחכם על הפרתו חזר הנדר לקדמותו או דלמא נהי דיש שאלה להקם היינו משום דקיום נדר כנדר דמי אבל הפרה אין לה שאלה: **קיים ליבי קיים ליבי שני פעמים.** ונשאל על הראשונה מהו מי אמרינן השני כמאן דליתיה דמי כי כבר נתקיים הנדר על ידי הראשון או דלמא השתא ונשאל על הראשון אל תשני ולכך גם עליו: **ת"ש דאמר רבא אם נשאל על הראשונה שניה חלה עליו.** רבא אמרה למילתיה אהא דתנן בפ"ג דשבועות (דף כז:) (ה) שבועה שלא אוכל שבועה שלא אוכל ואכל אינו חייב אלא אחת משום דאין שבועה חלה על שבועה ואמר רבא אם נשאל על הראשונה חייב

על השניה משום דשניה מתלה תליא וקיימא ולכי משכחת רווחא חיילא והוא הדין קיים ליבי קיים ליבי דשני חל לכי מתשיל על הראשון: **קיים ליבי ומופר ליבי ולא תחול הקמה אלא אם כן תחול הפרה מהו.** ודאי אם אמר קיים ליבי ומופר ליבי ולא אמר לא תחול הקמה אלא אם כן תחול הפרה פשיטא דחלה הקמה שאמר בתחלה ושוב לא תחול הפרה ואפילו לרבי יוסי דאמר אף בנפסח וחלו תרוייהו הני מילי גבי עולה ושלמים דיכולין לחול שניהם אף זה אחר זה להביא בדמי חציה עולה ושלמים אבל הכא דאי אפשר לחול זה אחר זה מודה רבי יוסי דאמרינן תפוס לשון ראשון:

עין משפט נר מצוה

ט א מיי' פי"ג מהלכות נדרים הלכה יט סמג לאוין רמב טוש"ע י"ד סימן רלד סעיף מז:

י ב [מיי' שם הל' מן] טוש"ע שם סעיף ה:

יא ג מיי' שם פי"ג הל' כ טוש"ע שם סעיף מט:

יב ד מיי' שם הלכה כב טוש"ע שם סעיף ג:

מוסף רש"י

ב"ה אומרים אין יכול להפר. אין הפרת חלק הבעל כלום אלא אם כן מחזר ומפר חלקו (מאירי בשמו). יש שאלה בהקם. נערה המאורסה שאמר רשויות עליה וקיים האחד את נדרה והשני נשאל על נדרה שנעשה שליח לחרטתה שבטל הנדר ואין הקמת חכמו כלום, אבל אם הפר האחד והשני נשאל על נדרה אין זה כלום, שאין הנדר ניתר אלא בהפרה ואלו בשאלה (שם, עי"ש). נשאלין על ההקם. שאם קיים לה לנערה המאורסה אביה או בעלה והלך השני ונשאל לה על נדרה של זו ואח"כ הלך זה שקיים ונשאל על הקמתו (לקמן עט.). ואין נשאלין על ההפר. אם הפר לה אחד מהן והלך חברו ונשאל לחכם על הקמה, אין זה שאלה, לפי שאין נשאלין על נדר שאינו נדר כגון זה שמופר במקצת הוי נדר ואינו נדר (שם).

תוספות

אמר רבי נתן הן הן דברי ב"ש. אלהך סיפא קאי ובה"א אינו יכול להפר האב ש"מ לב"ש מיגז גייז אב שמיפר חלקו וחלק הבעל כדקאי הלכך הוריש לאב וב"ה סברי מיקלש קלים בהפרה לאב ונדר גרוע הוא הלכך אין יכול הבעל להורישו לאב דהכי נמי מיגז גייז לא יפלו לבעל וי"מ דב"ש פליגי נמי אריש הפר הבעל ומת דאמר דמפר וב"ה אומרים אינו יכול להפר כיון דהפר בעל מיקלש קלים [ונתגרע] הנדר ולא יועיל להתבטל ע"י הפרה דאב גרידא ולב"ש מיגז גייז ונשאר נדר חשוב ומועיל לבטלו הפרה דאב ויכול להיות דלא פליגי ברישא